

РЕШЕНИЕ

№ 1771

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Любка Петрова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **11732** по описа за **2020** година докладвано от съдия Цветанка Паунова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], чрез пълномощник адв. Т., против решение № 20238782 от 29.10.2020г., постановено по н.а.х.д. № 1373/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав. С това съдебно решение е изменено Наказателно постановление (НП) № 465647-F480067/30.09.2019г., издадено от началника на отдел „Оперативни дейности“ С. в ЦУ на НАП, с което на основание чл. 185, ал. 2 във вр. с чл. 185, ал. 1 от ЗДДС, на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 600 (шестстотин) лева за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, издадена от министъра на финансите, като съдът е намалил размера на наложената имуществена санкция на 500 (петстотин) лева.

С доводи, че обжалваното решение е неправилно, незаконосъобразно и постановено в противоречие с материалния закон, касаторът претендира неговата отмяна, както и отмяна на наказателното постановление.

Ответникът – ЦУ на НАП, чрез процесуален представител юрк. Н., счита касационна

жалба за неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, VI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

В производството пред въззивния съд, въз основа на приобщения по делото доказателствен материал, е установена следната фактическа обстановка:

На 22.03.2019г., длъжностни лица от приходната администрация извършили проверка в търговски обект – магазин за хранителни стоки, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван и експлоатиран от [фирма]. При проверката било констатирано, че в обекта имало регистрирано и функциониращо фискално устройство /ФУ/ марка "DATECS DP-35" с инд. № на ФУ: DT328968 и инд. № на фискална памет /ФП/: 02661688. Била извършена съпоставка между фактическата касова наличност и касовата наличност по документи от ФУ. Преброената по банкноти и монети /съгласно изготвен опис от продавач-консултанта в обекта/ касова наличност при започване на проверката била в размер на 481.98 лв., а в отпечатания междинен отчет от ФП имало отразен оборот от продажби до момента в размер на 720.67 лв. Констатираната разлика в размер на 238.69 лв. представлявала извеждане на пари от касата извън случаите на продажба, което не било отразено на ФУ чрез функцията „служебно изведени суми“, макар да било установено, че ФУ притежава функция „служебно изведени суми“. В случая не било изпълнено задължението за отбелязване промяната на касовата наличност – извеждане на пари от касата, с което били нарушени реда и начина на водене на отчетност в обекта.

За резултатите от проверката е съставен Протокол за извършена проверка № 0390106/22.03.2019г., въз основа на който е съставен АУАН № F480067/02.04.2019г. срещу [фирма] за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ. Въз основа на АУАН, при идентично словесно описание на нарушението и дадена му аналогична правна квалификация, началникът на отдел „Оперативни дейности“ С. в ЦУ на НАП е издал процесното НП, с което на търговеца е наложена имуществена санкция в размер на 600 лв.

При така установеното от фактическа страна, от правна страна съдът е приел, че АУАН и издаденото въз основа на него НП са постановени при спазване на процесуалните правила, предвидени в ЗАНН. Приел е, че твърдяното нарушение се явява доказано по несъмнен начин, но неправилно е определена размер на имуществената санкция над минимално предвидения, при положение че липсват отегчаващи отговорността обстоятелства, поради което я е намалил до минимума от 500 лв.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и съобразено със закона.

За да постанови атакуваното съдебно решение, СРС правилно е установил фактическата обстановка. Направените фактически констатации и правни изводи се споделят напълно от състава на касационната инстанция.

Съответни на доказателствата по делото са изводите на съда, че търговецът е нарушил чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ. Тази разпоредба задължава извън

случаите на продажби всяка промяна на касовата наличност (начална сума, въвеждане и извеждане на пари във и извън касата) на ФУ да се регистрира във ФУ чрез операциите "служебно въведени" или "служебно изведени" суми. Горепосочената разпоредба е част от установения ред за регистрация и отчетност, които са задължителни за лицата, използващи фискални устройства. Нормата има за цел създаването на условия за съпоставимост на касовата наличност с документираните със съответното фискално устройство суми от продажби, както и от служебно извършени въвеждане и извеждане на суми във всеки един момент. В случая е безспорно установено, че процесното ФУ е разполагало с функцията „служебно изведени суми“, но въпреки това не е била регистрирана промяната на касовата наличност – извеждане на пари от касата, с което е нарушена разпоредбата на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006г. Въпреки че нарушението е формално, без видим вредоносен резултат, задълженията на търговеца, произтичащи от ЗДДС и Наредба № Н-18/13.12.2006г. на МФ, са императивни и всяко неизпълнение, представлява нарушение на установения правов ред по отношение на фискалната система.

Неотносими за съставомерността на нарушението са причините за установената разлика в касовата наличност, както законосъобразно е приел въззивният съд.

По делото не са представени доказателства за отегчаващи отговорността обстоятелства, поради което правилно съдът е намалил наложената санкция на 500лв. Съдът е изложил пространни и задълбочени мотиви, че не са налице основанията случаят да бъде определен като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, които се споделят изцяло от състава на касационната инстанция, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

По изложените съображения обжалваното решение е законосъобразно и правилно и следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, определено в размер на 80 лв., на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Ето защо и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд, С.-град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 20238782 от 29.10.2020г., постановено по н.а.х.д. № 1373/2020г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19-ти състав.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати в полза на Национална агенция за приходите разности за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: